

BASERRIYAN

Biotzian senti det
zoriontasuna,
zelai eder abetan
zer edertasuna;
ezer ezda aditzen
au iſiltasuna,
bakarrikan choriyak,
jai! alaitasuna,
aize fresko ederra
au da osasuna.

Baratzetan loreak
eta zer ugari,
pentsamentu, krabeliñ,
arros ta aleli;
nonai fruta gozoak
eder eta guri,
gauza ona besterik
ez baita ageri,
zeñen ez naiz aspertzen
begira danari.

Errekacho garbiyak
espillu moduban,
arboldegi ederrak
beraren onduan;
ainbeste pisti pollit
gain ta inguruban
jzein bizi litekean
baserri chuluan,
neretzat gauz oberik
ez dago munduan!

Modu ontan pentsatzen
neguen artian,
zerebait senti nuben
alako batian,
au zan kanpai soñua
gabaren antzian,
eta arek zer pena
neri eman ziran,
jerrira etortzeko
esaten baiziran!

ROSARIO ARTOLA.
